

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administare Fiscală
Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.117/ .X..2013
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L. din localitatea .X.
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. .X./04.12.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice .X. prin adresa nr. .X./22.X.2012, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr. .X./04.12.2012, asupra contestației formulată de S.C. .X. S.R.L., cu sediul în localitatea .X., județul .X., înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. .X./ .X./1996, având Cod Unic de Înregistrare .X..

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012 (denumită în continuare "Decizia de impunere nr..X./16.X.2012") emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, prin care s-a stabilit suplimentar de plată în sarcina S.C. .X. S.R.L. impozit aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc în sumă de .X. lei, precum și obligații fiscale accesorii în sumă totală de .X. lei, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, iar, urmare soluționării Decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare nr..X./25.05.2012, s-a aprobat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și s-a stabilit suplimentar de plată și respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, precum și dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, și are ca obiect suma totală de .X., reprezentând:

- .X. lei - impozit aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată;
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- .X. lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv 25.X.2012, potrivit confirmării de primire nr. .X., anexată în copie la dosarul contestației, și de data înregistrării contestației la Direcția generală a finanțelor publice .X., respectiv 16.X.2012, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții, aplicată pe originalul contestației, anexată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este învestită să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. .X. S.R.L.

I. S.C. .X. S.R.L. solicită anularea Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012 și exonerarea de la plată a sumelor stabilite suplimentar de plată în sarcina sa, pentru următoarele motive:

Referitor la veniturile din jocurile de noroc, societatea susține că organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit în sumă de .X. lei aferent venitului net din jocuri de noroc în sumă de .X. lei, respectiv ca diferență între câștigurile din jocurile de noroc în sumă de .X. lei, achitate în perioada octombrie 2007-octombrie 2009 persoanelor fizice participante pe bază de dispoziții de plată către caserie și venitul net neimpozabil în sumă de .X. lei.

Societatea susține că modalitatea de determinare a venitului s-a făcut de către organele de inspecție fiscală în raport de totalul sumelor încasate într-o zi pe document de plată și suma de .X. lei, neimpozabilă,

acestea stabilind în mod greșit și neîntemeiat, fără a verifica documentele din evidența contabilă primară, că diferența între cele două sume reprezintă un câștig ce trebuia supus impozitării și reținut la sursă.

De asemenea, societatea susține că organele de inspecție fiscală au considerat că toate câștigurile centralizate aparțin unei singure persoane într-o zi, situație ce nu este posibilă tehnic.

Astfel, societatea susține că, în conformitate cu prevederile art.77 alin.(2) din Codul fiscal, se impun veniturile din jocurile de noroc ce depășesc suma de X lei de o persoană într-o unitate de timp determinată de o zi, de la același organizator sau plătitor, precum și faptul că a respectat această reglementare fiscală, întrucât nu au existat câștiguri pentru sume mai mari de .X. lei/zi, iar evidența s-a efectuat pe total câștiguri realizate de toate persoanele câștigătoare, sumele evidențiate ca total câștiguri pe fiecare zi sunt toate sumele ieșite din caserie în acea zi cu titlu de câștiguri ce fac obiectul dispozițiilor de plată.

Totodată, societatea susține că sumele au fost evidențiate pentru totalul câștigurilor dintr-o zi pentru toți câștigătorii, cu respectarea prevederilor art.19 alin.(2), art.22 și art.23 din H.G. nr.870/2009, care impun obligația de a centraliza zilnic încasările și plățile în raport de monitorizarea aparatului, fără a solicita evidența pe jucător câștigător.

Contestatară precizează că probe în susținerea celor de mai sus sunt dispozițiile de plată pe fiecare câștigător, care nu au fost luate în considerare de către echipa de inspecție fiscală. Astfel, cu titlu de exemplificare, societatea susține că în data de 03.X.2009 au fost efectuate 39 de plăți - dispozițiile de plată nr. .X.- .X. -, toate sub .X. lei, la persoane fizice diferite, precum și faptul că din situația încasărilor zilnice rezultă corespondența dintre intrări-ieșiri și total câștiguri, care corespunde cu total plăți în acea zi.

În plus, societatea susține că organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere la calculul impozitului partajarea câștigului între asociații în participațiune deși a prezentat contractul de asociere în participațiune nr. .X.din 14.X.2008.

În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care s-a respins dreptul de deducere urmare aplicării pro-ratei în perioada octombrie 2007-decembrie 2008, societatea susține că maniera în care organele de inspecție fiscală au stabilit această sumă este greșită, întrucât a fost determinat în mod incorect quantumul procentual al pro-ratei (în anul 2007, o valoare procentuală a pro-ratei de 20%, iar în anul 2008, de 11%) raportat la faptul că acestea, în mod

nejustificat, au stabilit suma operațiunilor care permit exercitarea dreptului de deducere a TVA cât și a celor care nu permit exercitarea acestui drept, adică din valoarea totală a operațiunilor, procentul dintre operațiunile care permit exercitarea dreptului de deducere a TVA și a veniturilor și operațiunilor ce nu permit exercitarea acestui drept, fără TVA.

Referitor la suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care organele de inspecție fiscală au respins dreptul de deducere pe motiv că bunurile achiziționate nu au concurat la realizarea de operațiuni taxabile, societatea susține că bunurile în cauză, înscrise în facturile nr. .X./24.X.2008, nr. .X./19.X.2008 și nr. .X./ 30.X.2011, sunt bunuri de inventar, care se regăsesc la unitatea de alimentație publică din orașul .X. și la pensiunea ce aparține S.C. .X. S.R.L.

II. Urmare inspecției fiscale parțiale efectuată la S.C. .X. S.R.L., care a avut drept obiectiv verificarea perioadei 01.X.2007-31.X.2011 în ceea ce privește impozitul aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc, precum și soluționarea cu control anticipat a decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare nr..X./25.05.2012, aferent perioadei 01.01.2007-30.04.2012, prin care societatea a solicitat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X. au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 contestată.

Referitor la impozitul aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc:

În baza documentelor și evidențelor contabile puse la dispoziție de către S.C..X. S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada octombrie 2007-octombrie 2009, societatea a desfășurat activități de organizare și exploatare de jocuri de noroc, în baza prevederilor O.U.G. nr.69/1998 privind regimul de autorizare a activităților din domeniul jocurilor de noroc și ale H.G. nr.251/1999 privind condițiile de autorizare, organizare și exploatare a jocurilor de noroc, prin utilizarea de mijloace tehnice, respectiv mașini video electronice cu elemente mecanice în mișcare (slot-machine), proprietate a societății, și prin operarea, pe bază de contracte de asociere în participațiune, de aparate de joc electronice (video, pocker, ruletă etc.), aparținând terților, astfel:

- în perioada 22.X.2007-09.X.2008, la punctul de lucru situat în orașul .X., str. .X., bl. .X., sc. .X., parter, a exploatat un număr de X aparate video electronice de jocuri de noroc, proprietate societății;

- în perioada 23.X.2007-08.X.2009, la punctul de lucru situat în orașul .X., str. .X., bl. .X., a exploatat între X și X aparate video electronice de jocuri de noroc, proprietatea societății;

- în perioada 08.08.2009-07.X.2009, la punctul de lucru situat în orașul .X., str. .X. nr. .X., a exploatat aparate video electronice (tip slot-machine), proprietatea societății, transferate de la punctele de lucru precizate anterior;

- în perioada 11.X.2008-30.06.2009, la punctul de lucru situat în orașul .X., str. .X., bl. .X., parter, a exploatat, în calitate de organizator de jocuri de noroc, aparate de joc electronice (video poker), puse la dispoziție de S.C. .X. S.R.L. din .X., CUI: .X., în baza contractului de asociere în participațiune nr. .X./14.07.2008;

- în perioada 14.X.2008-30.09.2009, la punctul de lucru situat în orașul .X., str..X., bl..X., sc.X., parter, a exploatat, în calitate de organizator de jocuri de noroc, aparate de joc electronice (video poker, ruletă), puse la dispoziție de S.C. .X. S.R.L. din .X., CUI: .X., în baza contractului de asociere în participațiune nr. .X./ 14.07.2008.

Din activitatea de exploatare a jocurilor de noroc, societatea a înregistrat:

1) încasări în sumă totală de .X. lei, pe baza rapoartelor fiscale zilnice emise de aparatele de marcat electronice fiscale, din care:

- .X. lei, în perioada octombrie-decembrie 2007;
- .X. lei, în anul 2008, din care: .X. lei au fost înregistrate de societate pe venituri și .X. lei au fost transmise pe bază de decont asociatului S.C. .X. S.R.L. din .X., reprezentând cota de 50% din încasările brute realizate din exploatarea aparatelor de joc conform contractului de asociere în participațiune încheiat între părți;

- .X. lei, în perioada ianuarie-octombrie 2009, din care: .X. lei au fost înregistrate de societate pe venituri și .X. lei au fost transmise pe bază de decont asociatului S.C. .X. S.R.L. din .X., reprezentând cota de 50% din încasările brute realizate din exploatarea aparatelor de joc conform contractului de asociere în participațiune încheiat între părți.

2) plăți de câștiguri către participanți în sumă totală de .X. lei, pe bază de dispoziții de plată către caserie, din care:

- .X. lei, în perioada octombrie-decembrie 2007;
- .X. lei, în anul 2008, din care: .X. lei au fost înregistrate de societate pe cheltuieli și .X. lei au fost transmise pe bază de decont asociatului S.C. .X. S.R.L. din .X., reprezentând cota de 50% din plățile reprezentând câștiguri acordate participanților, rezultate din exploatarea aparatelor de joc conform contractului de asociere în participațiune încheiat între părți;

- .X. lei, în perioada ianuarie-octombrie 2009, din care: .X. lei au fost înregistrate de societate pe cheltuieli și .X. lei au fost transmise pe bază de decont asociatului S.C. .X. S.R.L. din .X., reprezentând cota de 50% din plățile, reprezentând câștiguri acordate participanților, rezultate din exploatarea aparatelor de joc conform contractului de asociere în participațiune încheiat între părți.

Organele de inspecție fiscală au constatat că dispozițiile de plată au fost întocmite de către societate fără a cuprinde, în cele mai multe cazuri, identitatea persoanei fizice beneficiare a sumelor reprezentând câștiguri din jocuri de noroc, respectiv având înscrisă la rubrica privind numele și prenumele din formularul de dispoziție de plată către caserie doar mențiunea "diverși jucători" sau chiar nicio mențiune (spre exemplu dispoziția de plată .X. din data de 25.07.2009 în sumă de .X. lei), iar în unele cazuri, la această rubrică, sunt înscrise numele unor persoane care figurează ca salariați ai societății (spre exemplu: .X., în anul 2008, .X., .X., .X., .X., în anul 2009).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în aproape toate cazurile, în dispozițiile de plată este înscrisă seria și numărul unui act de identitate și semnătura de primire.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L., în calitate de plătitor de venituri din jocuri de noroc nu a asigurat organizarea și conducerea evidenței privind câștigul realizat de fiecare persoană fizică participantă, în vederea determinării venitului net din jocuri de noroc, calculării și reținerii impozitului datorat aferent acestuia, conform prevederilor art.76 și art.77 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.151 din Normele metodologice de aplicare a Titlului III din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise de la .X., în calitate de împuternicit al S.C. .X. S.R.L. Urmare acestei solicitări, prin Nota explicativă din data de 08.X.2012, aceasta a precizat că:

- societatea nu a asigurat evidența câștigurilor din jocuri de noroc acordate pe fiecare persoană beneficiară ci pe total câștiguri, întrucât nu s-au acordat câștiguri mai mari de .X. lei niciunui participant și în consecință nu a existat obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile din jocuri de noroc;

- pentru sumele reprezentând câștiguri acordate participanților la jocuri de noroc, societatea nu este în măsură a prezenta documente în

afara dispozițiilor de plată către caserie, precizate anterior, din care să rezulte identitatea persoanelor beneficiare în cauză.

Urmare celor constatate, organele de inspecție fiscală au procedat la determinarea venitului net din jocuri de noroc și la calcularea impozitului aferent datorat de S.C. .X. S.R.L. pe baza documentelor prezentate de societate, respectiv pe baza dispozițiilor de plată către caserie, care cuprind sumele brute ale câștigurilor din jocuri de noroc achitate zilnic participanților, astfel:

1) au procedat la determinarea venitului net aferent sumelor achitate în fiecare zi unei persoane fizice, identificată prin dispozițiile de plată către caserie, precum și aferentă sumelor achitate într-o zi pe baza unui singur document de plată care nu cuprinde identitatea persoanei fizice beneficiare a sumelor reprezentând câștiguri din jocuri de noroc, respectiv care au înscrisă la rubrica din formular privind numele și prenumele mențiunea "diverși jucători" sau nu cuprind nicio mențiune, prin scăderea din suma înscrisă în fiecare document de plată a sumei de .X. lei, reprezentând venit neimpozabil, conform art.76 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

2) pentru venitul net din jocuri de noroc în sumă totală de .X. lei, stabilit pentru perioada octombrie 2007-octombrie 2009, prin însumarea veniturilor nete determinate prin metoda mai sus prezentată, societatea datorează un impozit pe venituri din jocuri de noroc în sumă totală de .X. lei, conform art.77 din același act normativ (anexa nr.11).

Totodată, organele de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru impozitul pe veniturile din jocurile de noroc stabilit suplimentar de plată în sumă de .X. lei, au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă totală de .X. lei, pentru perioada 26.X.2007-30.09.2012 și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei, pentru perioada 01.07.2010-30.X.2012 (anexa nr.12).

Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Urmare verificării modului de contabilizare a taxei pe valoarea adăugată colectată pentru perioada 01.X.2007-30.X.2012, organele de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art.137 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă totală de .X. lei, compusă din:

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată aferentă vânzării de mărfuri realizate în cursul lunii iunie 2010 prin punctul de lucru (bar) situat în orașul .X., str..X. nr. .X., diminuată prin procesul verbal din data 10.X.2010, fără însă ca societatea să dețină documente justificative, respectiv bonul fiscal care să ateste eventuala eroare;

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată înscrisă în factura nr. .X./30.X.2011 emisă către S.C. .X. S.R.L., document care nu a fost înregistrat în evidența contabilă;

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată înscrisă în bonurile fiscale nr. .X./01.X.2012 și nr. .X./ 30.X.2012, înregistrate parțial în evidența contabilă și în jurnalele de vânzări.

Din verificarea modului de calculare și înregistrare în evidența contabilă a taxei pe valoarea adăugată deductibilă, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei (anexa nr.6), compusă din:

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în baza facturilor de achiziție aparate de joc și sistem Jackpot emise de S.C. .X. S.R.L. din .X., și anume facturile nr. .X./26.09.2007, nr. .X./21.09.2007, nr. .X./05.12.2007, nr. .X./ 18.02.2008 și nr. .X./12.11.2008, pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere, în temeiul prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât aceste achiziții au fost destinate realizării de venituri din jocuri de noroc, operațiuni scutite de TVA conform art.141 alin.(2) lit.c) din același act normativ;

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de aparate de joc, pentru care inițial dreptul de deducere a fost limitat integral și pentru care ulterior echipa de inspecție fiscală a procedat la ajustare în sensul admiterii deductibilității taxei, urmare utilizării acestora pentru realizarea de operațiuni taxabile, respectiv prin livrarea acestora către terți în baza următoarelor facturi: nr. .X./23.09.2008 emisă către beneficiarul S.C. .X. S.R.L. .X., nr. .X./ 09.09.2009 și nr. .X./10.09.2009 emise către beneficiarul S.C. .X. S.R.L. .X.;

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere, în temeiul prevederilor art.147 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, urmare aplicării pro-ratei,

calculată, conform prevederilor art.147 alin.(9)-alin.(12) din același act normativ, asupra TVA deductibilă în sumă totală de .X. lei, înregistrată de societate în perioada octombrie 2007-decembrie 2008 și aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere (situația privind modul de calcul este prezentată detaliat la anexa nr.8), din care:

1) pentru perioada octombrie-decembrie 2007, taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă în sumă de .X. lei, determinată astfel:

i) pro-rată definitivă: 20%, stabilită ca raport între .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a operațiunilor pentru care se permite exercitarea dreptului de deducere a TVA, constând în venituri din vânzări de mărfuri, și .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a veniturilor din vânzări de mărfuri, precum și a operațiunilor pentru care nu se permite exercitarea dreptului de deducere, constând în venituri realizate din exploatarea aparatelor de jocuri de noroc (.X. lei+.X. lei);

ii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societate, aferentă achizițiilor de bunuri, servicii, utilități și rate leasing pentru autoturisme, constând în: materiale pentru întreținere și reparații, materiale decorativi, carburanți auto, piese auto, obiecte de inventar, servicii și utilități (telefon, apă, canal etc.), pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere, stabilit în baza datelor din jurnalele pentru cumpărări întocmite distinct de societate pentru perioada octombrie 2007-decembrie 2007 (anexa nr.8);

iii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei x 20%);

iv) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei – .X. lei);

2) pentru perioada ianuarie-decembrie 2008, taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă în sumă de .X. lei, determinată astfel:

i) pro-rată definitivă: 11%, stabilită ca raport între .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a operațiunilor pentru care se permite exercitarea dreptului de deducere a TVA, constând în venituri din

vânzări de mărfuri, și .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a veniturilor din vânzări de mărfuri, precum și a operațiunilor pentru care nu se permite exercitarea dreptului de deducere, constând în venituri realizate din exploatarea aparatelor de jocuri de noroc (.X. lei+.X. lei);

ii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societate, aferentă achizițiilor de bunuri, constând în: materiale pentru întreținere și reparații, materiale de decoratiuni (mochetă etc.), carburanți auto, piese de schimb auto, obiecte de inventar (mobiliier divers, scaune, uși, ventilator, draperie, perdele, aparate telefon, camere video etc.), mijloace fixe (aparate TV, firmă luminoasă), servicii (lucrări executate de terți privind reparații la spații și autoturisme, publicitate), utilități (telefon, apă, canal, salubritate, energie electrică etc.) și avans/rate leasing autoturisme, pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere, stabilit în baza datelor din jurnalele pentru cumpărări întocmite distinct de societate pentru perioada ianuarie 2008-decembrie 2008 (anexa nr.8);

iii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei x 11%);

iv) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei – .X. lei);

• suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în baza următoarelor facturi:

- nr. .X./24.05.2008 emisă de S.C. .X. S.R.L. din .X., în valoare totală de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. lei, reprezentând contravaloare comodă X sertare .X.;

- nr. .X./19.05.2008 emisă de S.C. .X. S.R.L. .X., în valoare totală de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. lei, reprezentând contravaloare pat pliant;

- nr. .X./30.05.2011 emisă de S.C. .X. S.R.L. .X., în valoare totală de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. lei, reprezentând contravaloare motociclete marca .X.,

pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere, în temeiul prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind

Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât bunurile achiziționate nu au concurat la realizarea de operațiuni taxabile;

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în baza următoarelor facturi: nr. .X./30.06.2009 emisă de S.C. .X. S.R.L., nr. .X./05.03.2010 și nr. .X./ 28.07.2010 emise de S.C. .X. S.A., nr. .X./30.09.2010 și nr. .X./04.X.2010 emise de S.C. .X. S.R.L., pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere întrucât societatea nu deține aceste documente în original, fiind astfel încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în baza următoarelor facturi: nr. .X./30.11.2008 emisă de Primăria orașului .X. pentru beneficiar S.C. .X. S.R.L., nr. .X./11.08.2011 și nr. .X./22.02.2012 emise de S.C. .X. S.R.L. pentru beneficiarii .X. și .X., nr. .X./ 05.03.2012 emisă de S.C. .X. S.R.L. pentru beneficiarul S.C. .X. S.R.L., pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere întrucât aceste documente nu aparțin societății, fiind astfel încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în plus, neînscrisă în factura nr. .X./ 02.03.2012 emisă de S.C. .X. S.A., fiind astfel încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat o diferență de .X. leu între evidența contabilă și evidența fiscală a societății.

De asemenea, organele de inspecție fiscală, pentru diferențele de taxă pe valoarea adăugată stabilite suplimentar de plată în perioada 01.01.2007-30.04.2012, au procedat la calcularea de majorări/dobânzi de întârziere în sumă totală de .X. lei, pentru perioada 26.X.2007-26.X.2012 și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei, pentru perioada 26.01.2012-26.X.2012, în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (anexa nr.10).

Echipele de inspecție fiscală, urmare a constatărilor consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. .X./16.X.2012 cu privire la faptul că S.C. .X. S.R.L., în calitate de plătitor de câștiguri din jocuri de noroc nu a asigurat determinarea venitului net din jocuri de noroc realizat pe fiecare persoană fizică participantă și nu a calculat, reținut și vărsat impozitul datorat aferent acestuia, diminuând astfel obligațiile față de bugetul de stat cu suma totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc,

constatări care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni în condițiile prevăzute de legea penală, în conformitate cu prevederile art.108 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a încheiat Procesul verbal nr. .X./16.X.2012, care a fost înaintat împreună cu Plângerea penală nr. .X./25.X.2012 Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art.6 și art.9 alin.(1) lit.a) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și la art.29 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

A. Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând impozit aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc în sumă de .X. lei și obligații fiscale accesorii în sumă de .X. lei, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. cu privire la aspectele constatate prin Procesul-verbal nr. .X./16.X.2012, constatări ce se regăsesc și în Raportul de inspecție

fiscală nr..X./16.X.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 contestată.

În fapt, organele de inspecție fiscală, urmare verificării documentelor și evidențelor contabile puse la dispoziție de către S.C..X. S.R.L., au constatat că în perioada octombrie 2007-octombrie 2009, societatea a desfășurat la punctele de lucru din orașele .X., .X., .X. și .X. activități de organizare și exploatare de jocuri de noroc, în baza prevederilor O.U.G. nr.69/1998 privind regimul de autorizare a activităților din domeniul jocurilor de noroc și ale H.G. nr.251/1999 privind condițiile de autorizare, organizare și exploatare a jocurilor de noroc, prin utilizarea de mijloace tehnice, respectiv mașini video electronice cu elemente mecanice în mișcare (slot-machine), proprietate a societății, și prin operarea de aparate de joc electronice (video, poker, ruletă etc.) puse la dispoziție de S.C. .X. S.R.L. din .X., CUI:.X., în baza contractului de asociere în participațiune nr. .X./14.07.2008.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că, din activitatea de exploatare a jocurilor de noroc, societatea a înregistrat:

- încasări în sumă totală de .X. lei, pe baza rapoartelor fiscale zilnice emise de aparatele de marcat electronice fiscale, și

- plăți de câștiguri către participanți în sumă totală de .X. lei, pe bază de dispoziții de plată către caserie.

Organele de inspecție fiscală au constatat că dispozițiile de plată au fost întocmite de către societate fără a cuprinde, în cele mai multe cazuri, identitatea persoanei fizice beneficiare a sumelor reprezentând câștiguri din jocuri de noroc, respectiv având înscrisă la rubrica privind numele și prenumele din formularul de dispoziție de plată către caserie doar mențiunea "diverși jucători" sau chiar nicio mențiune (spre exemplu dispoziția de plată .X. din data de 25.07.2009 în sumă de .X. lei), iar în unele cazuri, la această rubrică, sunt înscrise numele unor persoane care figurează ca salariați ai societății (spre exemplu: .X., în anul 2008, .X., .X., .X., .X., în anul 2009).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în aproape toate cazurile, în dispozițiile de plată este înscrisă seria și numărul unui act de identitate, precum și faptul că acestea sunt semnate de primire.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L., în calitate de plătitor de venituri din jocuri de noroc nu a asigurat organizarea și conducerea evidenței privind câștigul realizat de fiecare persoană fizică participantă, în vederea determinării venitului net din jocuri de noroc, calculării și reținerii impozitului datorat aferent acestuia, conform

prevederilor art.76 și art.77 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.151 din Normele metodologice de aplicare a Titlului III din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au solicitat explicații scrise de la .X., în calitate de împuternicit al S.C. .X. S.R.L. Urmare acestei solicitări, prin Nota explicativă din data de 08.X.2012, aceasta a precizat că:

- societatea nu a asigurat evidența câștigurilor din jocuri de noroc acordate pe fiecare persoană beneficară ci pe total câștiguri, întrucât nu s-au acordat câștiguri mai mari de .X. lei niciunui participant și în consecință nu a existat obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile din jocuri de noroc;

- pentru sumele reprezentând câștiguri acordate participanților la jocuri de noroc, societatea nu este în măsură a prezenta documente în afara dispozițiilor de plată către caserie, precizate anterior, din care să rezulte identitatea persoanelor beneficiare în cauză.

Urmare celor constatate, organele de inspecție fiscală au procedat, pe baza documentelor prezentate de societate, respectiv pe baza dispozițiilor de plată către caserie care cuprind sumele brute ale câștigurilor din jocuri de noroc achitate zilnic participanților, la determinarea venitului net aferent sumelor achitate în fiecare zi unei persoane fizice, identificată prin dispozițiile de plată către caserie, precum și aferentă sumelor achitate într-o zi pe baza unui singur document de plată care nu cuprinde identitatea persoanei fizice beneficiare a sumelor reprezentând câștiguri din jocuri de noroc, respectiv care au înscrisă la rubrica din formular privind numele și prenumele mențiunea "diverși jucători" sau nu cuprind nicio mențiune, prin scăderea din suma înscrisă în fiecare document de plată a sumei de .X. lei, reprezentând venit neimpozabil, conform art.76 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit, pentru perioada octombrie 2007-octombrie 2009, prin însumarea veniturilor nete determinate prin metoda mai sus prezentată, un venit net din jocuri de noroc în sumă totală de .X. lei, pentru care au calculat și stabilit suplimentar de plată în sarcina S.C. .X. S.R.L. un impozit pe venituri din premii și din jocuri de noroc în sumă totală de .X. lei, conform art.77 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (anexa nr.11).

Totodată, organele de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(1) din

Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru impozitul pe veniturile din premii și din jocuri de noroc stabilit suplimentar de plată în sumă de .X. lei, au calculat majorări/dobânzi de întârziere în sumă totală de .X. lei, pentru perioada 26.11.2007-30.09.2012 și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei, pentru perioada 01.07.2010-30.09.2012 (anexa nr.12).

Echipa de inspecție fiscală, urmare celor constatate și consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012 cu privire la faptul că S.C. .X. S.R.L., în calitate de plătitor de câștiguri din jocuri de noroc, nu a asigurat determinarea venitului net din jocuri de noroc realizat pe fiecare persoană fizică participantă și nu a calculat, reținut și vărsat impozitul datorat aferent acestuia, diminuând astfel obligațiile față de bugetul de stat cu suma totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc;

- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc;

- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc,

constatări care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni în condițiile prevăzute de legea penală, în conformitate cu prevederile art.108 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a încheiat Procesul verbal nr. .X./16.X.2012, care a fost înaintat împreună cu Plângerea penală nr. .X./25.X.2012 Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art.6 și art.9 alin.(1) lit.a) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și la art.29 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art.214 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, respectiv în ceea ce privește impozitul aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 contestată, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în cauză, există suspiciuni de evaziune fiscală și de spălare a banilor, în condițiile în care, potrivit celor consemnate în raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L. nu a asigurat organizarea și conducerea evidenței privind câștigul realizat de fiecare persoană fizică participantă în vederea determinării venitului net din jocuri de noroc și nu a calculat, reținut și declarat impozitul aferent venitului net din premii și din jocuri de noroc, datorat conform art.77 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.151 din Normele metodologice de aplicare a Titlului III din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate care ar putea întruni elemente constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în condițiile prevăzute de legea penală, și anume ascunderea sursei impozabile în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, precum și ale infracțiunii de spălare a banilor, întocmind în acest sens Procesul verbal nr..X./16.X.2012 înaintat împreună cu Plângerea penală nr..X./ 25.X.2012 Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art.6 și art.9 alin.(1) lit.a) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și la art.29 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, hotărâtoare în emiterea unei decizii de soluționare a contestației sunt cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză în condițiile în care, așa cum am arătat mai sus, în speță există suspiciuni de evaziune fiscală, or a nu lua în considerare aceste cercetări ar putea conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, cu toate consecințele care ar decurge din această situație.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor X acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Precizăm, de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. .X./26.X.2004, anexată la dosarul cauzei, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.183 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art.214 alin.(1) lit.a) după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.2, din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanță are unele indicii.”*

Cu același prilej, Decizia Curții Constituționale nr. .X. din 28.X.1996, anexată la dosarul cauzei, prin care aceasta a reținut că *“nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

De asemenea, prin Decizia nr.449/26.X.2004, Curtea Constituțională a constatat că *“pentru indentitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Totodată, se reține că prin Decizia nr. .X./2011, Curtea Constituțională apreciază că *“în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației*

formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că prin Plângerea penală nr..X./25.X.2012 înaintată către Parchetul de pe lângă Tribunalul .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X. au constatat că în cazul S.C. .X. S.R.L. se ridică problema ascunderii sursei impozabile cu consecința sustragerii de la plata unor obligații fiscale, fapte ce pot întruni elementele constitutive ale infracțiunilor de evaziune fiscală, precum și ale infracțiunii de spălare a banilor.

De asemenea, se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.

Totodată, se reține că practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare, interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analoage sau comparative.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept *“penalul ține în loc civilul”*, consacrat prin art.19 alin.(2) din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care, în temeiul art.216 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.”,

se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc;

- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc,

procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

De asemenea, pct.X.1. din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, statuează:

“10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...]”

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare în sumă de .X. lei și accesorii în sumă totală de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată

B.1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi în soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care societatea nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, organele de inspecție fiscală, urmare verificării modului de contabilizare a taxei pe valoarea adăugată colectată pentru perioada 01.01.2007-30.04.2012, în temeiul prevederilor art.137 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă totală de .X. lei, compusă din:

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată aferentă vânzării de mărfuri realizate în cursul lunii iunie 2010 prin punctul de lucru (bar) situat în orașul .X., str..X. nr. .X., diminuată prin procesul verbal din data 10.06.2010, pentru care societatea nu deține documente justificative, respectiv bonul fiscal care să ateste eventuala eroare;

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată înscrisă în factura nr. .X./30.04.2011 emisă către S.C. .X. S.R.L., document pe care societatea nu l-a înregistrat în evidența contabilă;

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată colectată înscrisă în bonurile fiscale nr. .X./01.03.2012 și nr. .X./30.04.2012, pe care societatea le-a înregistrat parțial în evidența contabilă și în jurnalele de vânzări.

Totodată, organele de inspecție fiscală, din verificarea modului de calculare și înregistrare în evidența contabilă a taxei pe valoarea adăugată deductibilă, au stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei (din totalul de .X. lei) (anexa nr.6), compusă din:

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în baza facturilor de achiziție aparate de joc și sistem Jackpot nr. .X./26.09.2007, nr. .X./21.09.2007, nr. .X./05.12.2007, nr. .X./18.02.2008 și nr. .X./12.11.2008 emise de S.C. .X. S.R.L. din .X., pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere, în temeiul prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât aceste achiziții au fost destinate realizării de venituri din jocuri de noroc, operațiuni scutite de TVA conform art.141 alin.(2) lit.c) din același act normativ;

- suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de aparate de joc, pentru care inițial dreptul de deducere a fost limitat integral și pentru care ulterior echipa de inspecție fiscală a procedat la ajustare în sensul admiterii deductibilității taxei, urmare utilizării acestora pentru realizarea de operațiuni taxabile, respectiv prin livrarea acestora către terți în baza următoarelor facturi: nr. .X./23.09.2008 emisă către beneficiarul S.C. .X. S.R.L. .X., nr. .X./09.09.2009 și nr. .X./10.09.2009 emise către beneficiarul S.C. .X. S.R.L. .X.;

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere, în temeiul prevederilor art.147 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, urmare aplicării pro-ratei, calculată, conform prevederilor art.147 alin.(9)-alin.(12) din același act normativ, asupra TVA deductibilă în sumă totală de .X. lei, înregistrată de

societate în perioada octombrie 2007-decembrie 2008 și aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere (situația privind modul de calcul este prezentată detaliat la anexa nr.8), din care:

1) pentru perioada octombrie-decembrie 2007, taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă în sumă de .X. lei, determinată astfel:

i) pro-rată definitivă: 20%, stabilită ca raport între .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a operațiunilor pentru care se permite exercitarea dreptului de deducere a TVA, constând în venituri din vânzări de mărfuri, și .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a veniturilor din vânzări de mărfuri, precum și a operațiunilor pentru care nu se permite exercitarea dreptului de deducere, constând în venituri realizate din exploatarea aparatelor de jocuri de noroc (.X. lei+.X. lei);

ii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societate, aferentă achizițiilor de bunuri, servicii, utilități și rate leasing pentru autoturisme, constând în: materiale pentru întreținere și reparații, materiale decorațiuni, carburanți auto, piese auto, obiecte de inventar, servicii și utilități (telefon, apă, canal etc.), pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere, stabilit în baza datelor din jurnalele pentru cumpărări întocmite distinct de societate pentru perioada octombrie 2007-decembrie 2007 (anexa nr.8);

iii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei x 20%);

iv) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei – .X. lei);

2) pentru perioada ianuarie-decembrie 2008, taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă în sumă de .X. lei, determinată astfel:

i) pro-rată definitivă: 11%, stabilită ca raport între .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a operațiunilor pentru care se permite exercitarea dreptului de deducere a TVA, constând în venituri din vânzări de mărfuri, și .X. lei, reprezentând suma totală fără taxă a veniturilor din vânzări de mărfuri, precum și a operațiunilor pentru care nu

se permite exercitarea dreptului de deducere, constând în venituri realizate din exploatarea aparatelor de jocuri de noroc (.X. lei+.X. lei);

ii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societate, aferentă achizițiilor de bunuri, constând în: materiale pentru întreținere și reparații, materiale de decorțiuni (mochetă etc.), carburanți auto, piese de schimb auto, obiecte de inventar (mobilier divers, scaune, uși, ventilator, draperie, perdele, aparate telefon, camere video etc.), mijloace fixe (aparate TV, firmă luminoasă), servicii (lucrări executate de terți privind reparații la spații și autoturisme, publicitate), utilități (telefon, apă, canal, salubritate, energie electrică etc.) și avans/rate leasing autoturisme, pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere, stabilit în baza datelor din jurnalele pentru cumpărări întocmite distinct de societate pentru perioada ianuarie 2008-decembrie 2008 (anexa nr.8);

iii) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei x 11%);

iv) .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere, aferentă achizițiilor pentru care nu s-a putut determina proporția în care au fost utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere sau pentru operațiuni fără drept de deducere (.X. lei – .X.lei);

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în baza facturilor: nr. .X./30.06.2009 emisă de S.C. .X. S.R.L., nr. .X./05.03.2010 și nr. .X./ 28.07.2010 emise de S.C. .X. S.A., nr. .X./30.09.2010 și nr. .X./ 04.X.2010 emise de S.C. .X. S.R.L., pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere întrucât societatea nu deține aceste documente în original, fiind astfel încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în baza următoarelor facturi: nr. .X./30.11.2008 emisă de Primăria orașului .X. pentru beneficiar S.C. .X. S.R.L., nr. .X./11.08.2011 și nr. .X./22.02.2012 emise de S.C. .X.S.R.L. pentru beneficiarii .X. și .X., nr. .X./ 05.03.2012 emisă de S.C. .X. S.R.L. pentru beneficiarul S.C. .X. S.R.L., pentru care echipa de inspecție fiscală nu a acordat drept de

deducere întrucât aceste documente nu aparțin societății, fiind astfel încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în plus, neînscrisă în factura nr. .X./ 02.03.2012 emisă de S.C. .X. S.A., fiind astfel încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat o diferență de 1 leu între evidența contabilă și evidența fiscală a societății.

Prin contestarea Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012, societatea se îndreaptă și împotriva sumei de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentar de plată și respinsă la rambursare, fără însă a motiva contestația pentru acest capăt de cerere, respectiv fără a prezenta argumente de fapt și de drept cu privire la suma menționată mai sus.

În drept, art.206 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

*“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:
c) motivele de fapt și de drept;
d) dovezile pe care se întemeiază;”*

coroborat cu pct.11.1. lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

*“Contestația poate fi respinsă ca:
b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.*

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că, în ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, societatea nu a înțeles să-și motiveze în niciun fel contestația, respectiv nu a depus niciun

document în susținerea propriei cauze, nu a prezentat situația de fapt și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa.

Totodată, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de.X. lei, se reține că societatea, prin contestația formulată, se limitează la a afirma că *„maniera în care a fost stabilită [...] suma de.X. lei reprezentând TVA pentru care s-a dispus respingerea dreptului de deducere ca urmare a aplicării pro-ratei în perioada octombrie 2007-decembrie 2008, este una greșită motivat de faptul că a fost determinat în mod incorect cuantumul procentual al pro-ratei raportat la faptul că, organele de control, în mod nejustificat, au stabilit suma operațiunilor care permit exercitarea dreptului de deducere a TVA cât și a celor care nu permit exercitarea acestui drept, adică din valoarea totală a operațiunilor, procentul dintre operațiunile care permit exercitarea dreptului de deducere a TVA și a veniturilor și operațiunilor ce nu permit exercitarea acestui drept, fără TVA.”*, fără însă să înțeleagă să-și argumenteze în fapt și în drept afirmația și să depună dovezile pe care se întemeiază, respectiv nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa, nu a combătut prevederile legale pe care organele de inspecție fiscală și-au întemeiat impunerea și nici nu a combătut, pe bază de documente justificative, constatările organelor de inspecție fiscală, nu a prezentat un alt mod de calcul/determinare a pro-ratei.

De asemenea, se reține că, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art.249 *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”* și art. 250 *„dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]”* din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, având în vedere cele reținute mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului.

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. .X./2010 în dosarul nr. .X./ .X./2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedeplinerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că societatea deși se îndreaptă cu contestația și împotriva sumei de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare prin decizia de impunere, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”,

coroborat cu pct.11.1. lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, citat mai sus, **se va respinge ca nemotivată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012** emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, **în ceea ce privește suma de .X. lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarii cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a înțeles să conteste această sumă, conform prevederilor pct.2.5. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează *„organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”*.

B.2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă S.C. .X. S.R.L. are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în cuantumul mai sus menționat, înscrisă în facturi de achiziție bunuri - obiecte de inventar și mijloace fixe -, în condițiile în care aceasta nu

face dovadă că bunurile au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

În fapt, organele de inspecție fiscală, din verificarea modului de calculare și înregistrare în evidența contabilă a taxei pe valoarea adăugată, au constatat că societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, în baza următoarelor facturi:

- nr. .X./24.05.2008 emisă de S.C. .X. S.R.L. din .X., în valoare totală de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. lei, reprezentând contravaloare comodă 6 sertare .X.;

- nr. .X./19.05.2008 emisă de S.C. .X. S.R.L. .X., în valoare totală de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. lei, reprezentând contravaloare pat pliant;

- nr. .X./30.05.2011 emisă de S.C. .X. S.R.L. .X., în valoare totală de .X. lei, din care TVA în sumă de .X. lei, reprezentând contravaloare motocositoare marca .X..

Întrucât, organele de inspecție fiscală au constatat că bunurile achiziționate, mai sus menționate, nu au concurat la realizarea de operațiuni taxabile, în temeiul prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată înscrisă în aceste facturi, stabilind astfel suplimentar de plată și respingând la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei (din totalul de .X. lei) (anexa nr.6).

În drept, la art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data efectuării operațiunilor, respectiv în perioada 2008-2011, sunt stipulate prevederile referitoare la sfera de aplicare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată. Astfel, conform alin.(2) lit.a) al acestui articol :

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Totodată, în ceea ce privește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, acestea sunt stipulate la art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la alin.(1) lit.a), în forma aplicabilă în perioada 01.01.2008-31.12.2009, stipulează :

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

iar, în forma aplicabilă începând cu data de 01.01.2010, stipulează:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată aferentă bunurilor/serviciilor care i-au fost sau urmează să-i fie livrate/prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, pentru exercitarea acestui drept persoana impozabilă având obligația să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5) din legea fiscală.

Din interpretarea textelor de lege mai sus citate, se reține că legiuitorul condiționează acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

Totodată, se reține că este obligația persoanei impozabile să facă dovada achiziționării bunurilor/serviciilor în beneficiul său, respectiv ca fiind destinate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală .X./ 16.X.2012, se reține că organele de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, înscrisă în facturile nr. .X./24.05.2008, nr. .X./19.05.2008 și nr. .X./30.05.2011, în baza cărora societatea a achiziționat o comodă 6 sertare .X., un pat pliant și o motocicletă marca .X., întrucât au constatat că aceste bunuri nu au concurat la realizarea de operațiuni taxabile.

Se reține că societatea, prin contestația formulată, susține că bunurile în cauză sunt bunuri de inventar, care se regăsesc la unitatea de

alimentație publică din orașul .X. și la pensiunea ce aparține S.C. .X. S.R.L., fără însă să înțeleagă să depună în susținerea celor afirmate documente justificative care să probeze că bunurile achiziționate au fost destinate a fi utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile.

Totodată, se reține că societatea s-a limitat să precizeze, la modul cel mai general, unde se regăsesc bunurile achiziționate, fără însă să specifice pentru fiecare achiziție în cauză locația, măsura în care acestea au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, având în vedere faptul că, potrivit constatărilor consemnate în raportul de inspecție fiscală, S.C. .X. S.R.L. realizează atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și necesitatea achiziționării bunurilor în cauză în folosul operațiunilor sale taxabile.

Mai mult, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a raportului de inspecție fiscală, rezultă că bunurile de natura obiectelor de inventar - comodă 6 sertare .X., pat pliant - au fost achiziționate (aprilie 2008) cu mult înainte de demararea proiectului pentru modernizarea/amenajarea pensiunii “.X.”, imobilul fiind achiziționat în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .X. din data de 25.X.2010.

Prin urmare, simpla susținere a societății, fără a fi dovedită cu documente justificative care să probeze că bunurile achiziționate au fost destinate a fi utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, nu este de natură a combate și înlătura constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la faptul că aceste bunuri nu au concurat la realizarea de operațiuni taxabile.

În consecință, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în materie în vigoare la data efectuării operațiunilor, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat S.C. .X. S.R.L. drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei aferentă achiziției unei comode 6 sertare .X., a unui pat pliant și a unei motociclete marca .X., în baza facturilor nr. .X./24.05.2008, nr. .X./19.05.2008 și nr. .X./30.05.2011, fapt pentru care, în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”,

coroborat cu pct.11.1. lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,

se va respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente justificative contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare în sumă de .X. lei.

B.3. Referitor la accesorii în sumă de .X. lei, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, se reține că stabilirea în sarcina contestatarului de dobânzi/majorări și penalități de întârziere aferente debitelor stabilite de plată reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, iar întrucât în ceea ce privește debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, contestația a fost respinsă atât ca nemotivată (Cap.III lit.B.2. din prezenta decizie), cât și ca neîntemeiată (Cap.III lit.B.1. din prezenta decizie), iar prin contestație nu se prezintă alte argumente referitoare la modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada și cota aplicată, aceasta se va respinge ca nemotivată și neîntemeiată și pentru suma de .X. lei, cu titlu de accesorii, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza prevederilor art.214 alin.(1) lit.a) și alin.(3), art.216 alin.(1) și alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.X.1. și pct.11.1. lit.a) și lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, în ceea ce privește suma totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit aferent veniturilor din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc;
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din premii și din jocuri de noroc,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului competent, conform legii.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare în sumă de .X. lei.

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și respinsă la rambursare în sumă de .X. lei.

4. Respingerea ca nemotivată și neîntemeiată a contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./16.X.2012 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./16.X.2012, în ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X